

DERINE, Raymond, jurist, hoogleraar en politicus (Artwerpen 21 maart 1926).

Na studie in de rechten te Leuven, waar hij ook leidende functies bekleedde in de Vlaamse studentenorganisaties, begon hij een academische loopbaan als hoogleraar van Lovanium (Kinsjasa) om in 1960 over te gaan naar de Katholieke Universiteit te Leuven en de Universitaire Faculteiten St.-Ignatius te Antwerpen. Zeer spoedig nam hij in allerlei krante- en tijdschriftartikelen een radicaal-Vlaams standpunt in, waarbij zijn argumentatie opviel door helderheid en consequente beginselvastheid. In 1963 bepleitte hij als rapporteur van het congres der Vlaamse Volksbeweging een „pragmatisch federalisme”, maar in 1963 waarschuwde hij ook voor de linkse inslag van de federalistische betoging te Antwerpen. Tijdens de Leuvense crisis speelde hij als voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Professoren een dynamische rol in de strijd voor de overheveling van de Franse afdeling der universiteit.

In maart 1968 werd hij gekozen tot CVP-kamerlid voor Antwerpen, maar enkele maanden later nam hij ontslag, omdat de partijleiding had ingestemd met een regeringsprogramma dat hem voor zover het Vlaanderen betrof niet kon bevredigen. Sedert 1964 schepen voor rechtszaken te Antwerpen; in die periode ijverde hij in een door hem geleid comité ook voor amnestie. In 1970 werd hij algemeen voorzitter van het Davidsfonds; in 1972 nam hij als zodanig ontslag.

WERKEN: *Aktuele Vlaamse standpunten* (1965); - *Strijd om Leuven, feiten en eisen* (1967).

MANU RUYSS